

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/25078 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 19 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank, door te overwegen dat, nu uit het proces-verbaal met betrekking tot de aanhouding van de vreemdeling van 13 juli 2008 niet blijkt dat het verzoek om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan wel ter uitoefening van de politietaak, het ervoor moet worden gehouden dat deze controle heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid neergelegd in artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) en dat een zodanige controle eerst kan plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, heeft miskend dat uit dit proces-verbaal blijkt dat de vreemdeling, voorafgaand aan de controle op zijn identiteit, heeft verklaard dat hij hier te lande illegaal verblijft.

2.1.1. De vreemdeling is op 13 juli 2008 aangehouden wegens overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht. In het daarvan op ambtsead opgemaakte proces-verbaal, nummer 2008019387, staat het volgende vermeld:

"Verbalisant (...) zag de verdachte met een satellietschotel onder zijn arm (...) fietsen (...). Tevens zag verbalisant dat de verdachte geen rekening hield met de overige weggebruikers en zijn snelheid steeds verhoogde. Hierop is de verdachte staandegehouden. De verdachte begon meteen een onsamenhangend verhaal te vertellen over de satellietschotel en verklaarde dat hij twintig (20) jaar illegaal in Nederland was. Hierop vroeg ik verbalisant (...) of de verdachte een geldig identiteitsbewijs bij zich had om zijn personalia vast te stellen. Hierop verklaarde de verdachte dat hij niets bij zich had. Hierop is de verdachte ter zake Wet identificatie plicht aangehouden."

2.1.2. Zoals vermeld in de Memorie van Toelichting bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht (TK 2003-2004, 29218, nr. 3, pagina 13), is het van belang dat in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt ter zake van overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht wordt opgenomen, in welk kader de desbetreffende vordering werd gedaan en waarom deze noodzakelijk is voor een redelijke taakuitoefening. Voorts is in de bij die memorie gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingentoezicht benadrukt dat uit een proces-verbaal duidelijk dient te blijken in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Daarbij is opgemerkt dat de specifieke bepaling van artikel 50 Vw 2000 inhoudt dat controle op identiteit slechts mag plaatsvinden, indien er een geobjectiveerd redelijk vermoeden bestaat van illegaal verblijf en dat de Wet op de uitgebreide identificatieplicht geen aanvullende bevoegdheid ten opzichte van het vreemdelingentoezicht geeft.

2.1.3. Uit het in 2.1.1 vermelde proces-verbaal blijkt niet duidelijk in welk kader het verzoek aan de vreemdeling om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan. Evenmin is een afzonderlijk proces-verbaal voorhanden waaruit zulks blijkt. Uit het in het proces-verbaal, nummer 2008019387, gerelateerde kan worden afgeleid dat het ervoor moet worden gehouden dat dit verzoek mede heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid als neergelegd in artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Een zodanige controle kan eerst plaatsvinden, indien sprake is van een naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in evengenoemd artikellid. Aan de informatie die de vreemdeling voorafgaand aan de controle op zijn identiteit eigener beweging aan de verbalisant heeft verschaft, kon zo'n vermoeden worden ontleend. De rechtbank heeft dit niet onderkend. De grief slaagt in zoverre.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 13 juli 2008 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft naar voren gebracht dat geen zicht op uitzetting bestaat. Daartoe heeft hij betoogd dat de Egyptische autoriteiten naar aanleiding van een presentatie tijdens een eerdere bewaring te kennen hebben gegeven de door hem verstrekte gegevens niet te kunnen traceren. Verder is volgens hem uit een brief van de Egyptische ambassade van 30 juni 2008 gebleken dat zolang geen op hem betrekking hebbende identiteits- of nationaliteitspapieren worden overgelegd, geen vervangend reisdocument zal worden verstrekt. Nu hij reeds twintig jaar uit zijn geboorteplaats weg is, heeft hij aldaar geen contacten meer en kan hij zijn weg daar niet vinden, aldus de vreemdeling.

2.3.1. Hoewel vaststaat dat op de vreemdeling de rechtsplicht rust Nederland te verlaten, heeft hij dat niet gedaan. De op hem rustende

vertrekplicht brengt onder meer mee dat van hem mag worden verwacht dat hij actieve en volledige medewerking verleent aan het verkrijgen van documenten die nodig zijn om de beoogde uitzetting te bewerkstelligen en dat hij ook zelf de nodige, controleerbare inspanningen verricht om die documenten te verkrijgen. Niet is gebleken dat hij aan deze plicht heeft voldaan. Evenmin zijn de door de vreemdeling naar voren gebrachte omstandigheden zodanig bijzonder dat moet worden geoordeeld dat hij daartoe niet in staat kan worden geacht. Er bestaat, indien de vreemdeling alsnog ten volle voldoet aan zijn vertrekplicht, geen grond voor het oordeel dat zicht op uitzetting ontbreekt. De beroepsgrond faalt.

2.4. Voorts is door de vreemdeling betoogd dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, omdat de bewaring eerst op 15 juli 2008 is opgeheven, terwijl hij reeds op 13 juli 2008 door de gemachtigde van de vreemdeling op de hoogte was gesteld dat uitzetting van de vreemdeling niet mogelijk was.

2.4.1. Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van verhoor van 13 juli 2008 blijkt dat de verbalisanten contact hebben gezocht met de gemachtigde van de vreemdeling. In hetgeen door hem tijdens dit telefoongesprek met betrekking tot de uitzetbaarheid van de vreemdeling is medegedeeld behoefde de staatssecretaris geen aanleiding te vinden om de inbewaringstelling op te heffen. Ter zitting van de rechtbank heeft de staatssecretaris verklaard dat naar aanleiding van een gesprek met de gemachtigde van de vreemdeling en de bij brief van 14 juli 2008 overgelegde brief van de Egyptische ambassade van 30 juni 2008 alsmede na een belangenafweging is besloten de bewaring op te heffen. Door de bewaring vervolgens op 15 juli 2008 op te heffen, heeft de staatssecretaris niet onvoldoende voortvarend gehandeld. Ook deze beroepsgrond faalt.

2.5. Gelet op het vorenoverwogene zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen de inbewaringstelling alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 19 augustus 2008 in zaak nr. 08/25078;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

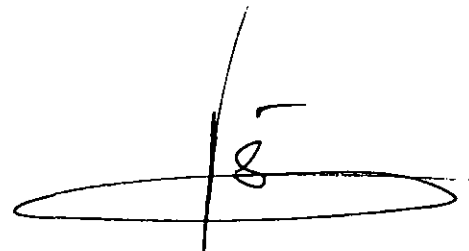
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 oktober 2008

513.

Verzonden: 1 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the top, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regia Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door C.T. Smeekes
Telefoon 0900-8844
Fax 020-5596270
V-nummer / Zaak 'Zaak - 13/07/2008
Datum 13/07/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Caroline Theresia Smeekes, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achtemaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Egypte
Nationaliteit(en) : Egyptische
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 13/07/2008
Tijd : 14:40 uur.

IND lokale:	
Opslaan:	
Uitsluitingsdatum:	
Brieft:	
IND ontvangst datum:	14 JUL 2008
Registratie naam rdw:	
INDIS:	datum: unit:
Invoer naam rdw:	unit:
Controle:	datum: unit:

V.nr.

Pagina 1 van 2

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de Inspecteur,
C.T. Smeekes

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/25078

V-nr.:

inzake : geboren op van (gestelde) Egyptische nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. E.M. van de Sande Bakhuizen, advocaat te Amsterdam.

tegen de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. K.E.V.M.P. van der Velde, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 13 juli 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 13 juli 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Op 15 juli 2008 is de maatregel van bewaring opgeheven.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 22 juli 2008. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

De staandehouding is onrechtmatig geweest. Niet is duidelijk op grond van welke bevoegdheid eiser staande gehouden mocht worden en om zijn legitimatiebewijs verzocht mocht worden. Er bestaat geen zicht op uitzetting. Eisers vorige vreemdelingenbewaring is op 16 juni 2008 opgeheven. Tijdens die bewaring is er een taalanalyse gedaan met als resultaat dat eiser eenduidig tot Egypte te herleiden is. Eiser is tijdens die bewaring ook gepresenteerd bij de Egyptische autoriteiten.

AWB 08/25078

2

Die autoriteiten hebben zijn gegevens niet kunnen traceren. Eiser legt een brief van de Egyptische ambassade van 30 juni 2008 over waarin wordt verklaard dat eiser geen vervangend reisdocument zal krijgen zolang hij geen identiteits- of nationaliteitsdocumenten kan overleggen. Nu hij reeds 20 jaar weg is uit zijn geboorteplaats heeft eiser daar geen contacten meer en kan hij daar zijn weg niet meer vinden. Eiser is bezig met een aanvraag voor een verblijfsvergunning, omdat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten.

Verweerder heeft verder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Op 13 juli 2008, de dag van de inbewaringstelling, heeft gemachtigde reeds gebeld met de hulpofficier van Justitie. Tijdens dit telefonisch onderhoud heeft gemachtigde gewezen op eisers vorige bewaring en diens 'onuitzetaarheid'. Op dinsdag 15 juli 2008 werd eisers bewaring pas opgeheven, omdat andere belangen prevaleerden, terwijl die belangen op 13 juli 2008 reeds bestonden.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

De vrijheidsbenemende maatregel is rechtmatig opgelegd. De daaraan voorafgaande staandehouding was ook rechtmatig. Dat eiser om 00:30 uur met een satellietshotel fietste, was op zich al verdacht. Eiser is strafrechtelijk staande gehouden op grond van algemene politietaken en is op grond daarvan om zijn legitimatiebewijs gevraagd. Toen eiser zich bij zijn staandehouding niet kon identificeren en aangaf geen rechtmatig verblijf hier te lande te hebben, is een redelijk vermoeden van illegaal verblijf gerezen.

Er bestaat reël zicht op uitzetting. Eisers vorige vreemdelingenbewaring is opgeheven wegens onvoldoende voortvarendheid, niet wegens gebrek aan zicht op uitzetting. De Egyptische ambassade verstrekt geen laissez passer voor eiser, omdat hij geen documenten overlegt. De Egyptische ambassade heeft immers niet verklaard dat eiser niet de Egyptische nationaliteit bezit. Eiser zal moeten aantonen dat het onmogelijk is om aan identiteits- of nationaliteitsdocumenten te komen. De vreemdelingenpolitie heeft, naar aanleiding van de door eisers gemachtigde verschaft informatie, een belangenafweging gemaakt. Na deze belangenafweging is besloten dat met een lichter middel kon worden volstaan en is aan eiser een meldplicht opgelegd. Nu de bewaring reeds op 15 juli 2008 is opgeheven, is er voldoende voortvarend is gehandeld. Er is geen reden om een schadevergoeding aan eiser toe te kennen.

De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank stelt vast dat de vrijheidsbenemende maatregel na de indiening van het beroep is opgeheven. Thans moet worden beoordeeld of er gronden zijn om schadevergoeding toe te kennen.

Eiser bestrijdt dat de staandehouding rechtmatig was en, als gevolg daarvan, dat de bewaring rechtmatig is opgelegd. Volgens eiser was er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

In artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 is bepaald, voor zover hier relevant, dat de ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd zijn, op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Een op ambtsead opgemaakt proces-verbaal van 13 juli 2008 met betrekking tot de aanhouding vermeldt onder het kopje "Aanleiding" het volgende:

"Verbalisant Stein zag de verdachte met een satellietshotel onder zijn arm over de Gelderskade fietsen komende uit de richting van de Nieuwmarkt en gaande in de richting van de Prins Hendrikkade te Amsterdam. Tevens zag verbalisant dat de verdachte geen rekening hield met de overige weggebruikers en zijn snelheid steeds verhoogde. Hierop is de verdachte staande gehouden. De verdachte begon meteen een onsamenhangend verhaal te vertellen over de satellietshotel en verklaarde dat hij twintig jaar in Nederland was. Hierop vroeg ik verbalisant Stein of de verdachte een geldig legitimatiebewijs bij zich had om zijn personalia vast te stellen. Hierop verklaarde de

Ontvangst tijd 19. Aug. 12:13

verdachte dat hij niets bij zich had. Hierop is de verdachte ter zake van de Wet identificatieplicht aangehouden."

Zoals is benadrukt is de bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingentoezicht (TK 2003-2-4, 29 218, no. 3, pagina 14), dient uit een proces-verbaal duidelijk te blijken in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Voorts is in dit verband opgemerkt dat de specifieke bepaling van artikel 50 van de Vw 2000 inhoudt dat controle op identiteit slechts mag plaatsvinden, indien er een geobjectiveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestaat en dat de Wet op de uitgebreide identificatieplicht geen aanvullende bevoegdheid ten opzichte van het vreemdelingentoezicht geeft.

Uit voormeld proces-verbaal met betrekking tot de aanhouding blijkt niet dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan wel ter uitoefening van de politietoek. Daaruit volgt dat de controle op de identiteit van eiser heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid neergelegd in artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Zodanige controle kan evenwel eerst plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in evengoemd artikellid.

Het enkele feit dat eiser met een satellietshotel onder zijn arm fietste, waarbij hij geen rekening hield met de overige weggebruikers en zijn snelheid steeds verhoogde, levert geen, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op.

Het beroep is reeds hierom gegrond. Hetgeen overigens in het beroep is aangevoerd behoeft geen bespreking.

De minister heeft geen belangen gesteld, op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de onrechtmatigheid van de staandehouding van eiser geen gevolgen heeft voor de rechtmatigheid van de bewaring. Gelet hierop en gelet op de belangen, ter bescherming waarvan het betrokken voorschrift strekt, is de maatregel van bewaring bij afweging van de daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd te achten. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard.

De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 95,— per dag dat eiser op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is, derhalve in totaal € 190,— (2 x € 95,—)

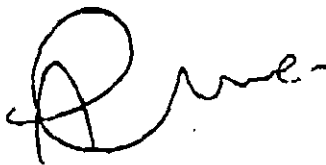
Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,— als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,—, wegingsfactor 1).

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 190,- (zegge: honderdnegentig euro), te betalen aan elser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van elser tot een bedrag, groot € 644,- (zegge: zeshonderdvierenveertig), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.E. Runne, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 19 augustus 2008.

19 AUG. 2008

Afschrift verzonden op:

Conc.: AR
Coll: 5
D: C

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 1:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Ontvangst tijd 19. Aug. 12:13

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 AUG 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 nevenzittingsplaats Amsterdam
 van 19 juli 2008
 met kenmerk AWB 08/25078

Inzake:
 Beroep van
 met kenmerk 9701.24.4026
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. E.M. van Sande Bakhuijzen, advocaat te Amsterdam

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

Mr. J. Laros
 070 779 7172

Justitie

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 19 augustus 2008, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 08/25078 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 13 juli 2008 gegrond heeft verklaard, de Staatssecretaris heeft veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van €190,- en de Staatssecretaris van Justitie in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 13 juli 2008 heeft de Staatssecretaris van Justitie aan verweerder een maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet opgelegd.
- 2.2 Bij uitspraak van 19 augustus 2008 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

- 3.1 De Staatssecretaris van Justitie (hierna: Staatssecretaris) is van oordeel dat het besluit van 13 juli 2008 om aan verweerder de vrijheidsontnemende maatregel op te leggen, rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak.

Grief

Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Uit het proces-verbaal met betrekking tot de aanhouding blijkt niet dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan wel ter uitoefening van de politietoek. Daaruit volgt dat de controle van de identiteit van eiser heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening neergelegd in artikel 50, eerste lid van de Vw. Zodanige controle kan evenwel eerst plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf op. Het enkele feit dat eiser met een satellietshotel onder zijn arm fietste, waarbij hij geen rekening hield met de overige weggabruikers en zijn snelheid steeds verhoogde, levert geen, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de overige rechtsoverwegingen van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op de grief

- 3.4. De Staatssecretaris merkt het volgende op. Verweerder is aangehouden ter zake van een strafbaar feit en conform de jurisprudentie van Uw Afdeling, is in de opgemaakte processen-verbaal inzicht verschaft in de redenen en omstandigheden die hiertoe aanleiding gaven. In het proces-verbaal van de aanhouding is opgenomen dat de verbalisant met preventietaken was

Justitie

belast en verweerder fietsend is aangetroffen waarbij hij geen rekening hield met de overige weggebruikers. Hierop is verweerder strafrechtelijk staande gehouden door de verbalisant. Desgevraagd heeft verweerder niet kunnen voldoen aan de vordering om een geldig legitimatiebewijs te tonen. Nu verweerder niet heeft kunnen voldoen aan deze vordering is hij daarop aangehouden op grond van de Wet identificatieplicht. Uit het ter zake van de aanhouding van verweerder opgemaakte proces-verbaal met bijlage blijkt dat voorafgaand aan de vaststelling van dit strafbare feit verweerder tevens heeft verklaard illegaal hier te lande te verblijven. Gelet hierop is verweerder na heenzending na het strafrechtelijk voortraject overgedragen aan de Vreemdelingenpolitie, hetgeen ook uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal ter zake artikel 50, lid 1 en 2,3 Vw, blijkt.

De Staatssecretaris stelt zich, anders dan de rechtbank, op het standpunt dat gelet op bovenstaande genoegzaam blijkt dat er sprake is van aanwending van andere dan krachtens of bij de Vw 2000 toegekende bevoegdheden op grond waarvan verweerder is aangehouden. Ten onrechte heeft de rechtbank derhalve overwogen dat nu uit het proces-verbaal van aanhouding niet blijkt dat het verzoek aan verweerder om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan wel ter uitoefening van de politietoekende taak, de controle van de identiteit van etser heeft plaatsgevonden in het kader van artikel 50 Vw.

- 3.6. Gelet op vorenstaande heeft de rechtbank het beroep ten onrechte gegrond verklaard en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Nederlandse Staat toegekend.

4 Conclusie

Naar het oordeel van de Staatssecretaris kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 26 augustus 2008

Gemachtigde

Mr. J. Laros
Senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 7172
telefax 070 - 779 5533